

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XV. De Religiosis particularibus opponentibus se vitæ communi,
ordinatè & regulariter introducendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

ritate dubii, vidit semel in quadam visione per Deum illi exhibita, Fratrem Lancislaum coaptari in caelo glorioso Fratrum Minorum coetui inter primos. NB. Hucusque Bartoluc. sat doctè, sat favorabiliter, sat conscientiosè.

CAPUT XV.

De Religiosis particularibus opponentibus se vitam communi, ordinate & regulariter introducenda.

Q. I. An non recipientibus, nec observantibus vitam communem, patrocinari possit non receptio legis, ad illam absolute & indispensabiliter adstringentis, aut Summorum Pontificum conniventia, dissimulatio, &c. *Resp.* Negative, Bartoluc. Rationem dat; Quia non est expectandum populi assensus ad hoc, ut lex vim suam habeat. Cujus ratio fuit supra data c. 6. q. 1. R. I. Et esto, Summi Pontifices, qui Clementem VIII. præcesserunt, non fuerint fortè adeo zelantes observantiam vite communis (ait Bartoluc. l. 1.) ac ille, Nihilominus id numquam potuit verificari post præfatum Clementem, qui (ut luce clariùs constat) per tot promulgatas constitutiones semper omnem adhibuit diligentiam, curam, ac conatum, quo omnes Regularium Ordines ad hujusmodi tam pii, sancti, ac necessarii instituti observantiam invitaret, ac traheret. Ejusque mentis fuit, ac modò est Summus Pontifex hodiernus (loquitur de suo tempore) Paulus V. qui mox, ut ad pontificatus apicem est assum-

assumptus, constitutionem edidit, in qua nonnulla statuit, quae praevia forent ad huiusmodi vivendi formam in quamcumque Religionem introducendam.-- Adde; quod nemini unquam voluit concedere, ut erigerentur Seminaria, seu Novitiatus in aliquo Ordine, sub alia forma, vel in aliis Monasteriis, quam ubi audiebat vigere talis vitae observantiam. h. i.

Deinde, juxta Navarrum, Legislatoris tolerantia si sit solum permissiva, & non approbativa, non excusat transgressores à reatu culpa. Sicuti nec excusat, quando non est potens abusum cohibere (commodè, aut moraliter, ob voluntatum subditorum malevolentiam, aut duritiem, &c.) aliud dicendum; si esset potens; & non ex vecordia, sed oculata dissimulatione permittit. NB Hac de Religiosis in communi communiter dicta.

Q. 2. An possit in aliquo Ordine, vel Monasterio praescribi contra legem de communitate servanda. Resp. Bartoluc. pag. 104. Licet hac vitae communis observantia tamquam praeceptum Ecclesiasticum posset aliquando praescribi per Regulares (cum ordinationes ac praecepta Ecclesiastica possint secundum Canones interdum praescribi) & ideo posset currere tempus, in quo per legitimam, ac canonicam praescriptionem fuissent Regulares ab huiusmodi Concilii obligatione exempti. (Interim hac praescriptione non obstante, potest D. Papa tales Regulares novo decreto compellere ad vitam exactè communem) Attamen contra votum peculiare, vel professionis praeceptum nulla unquam curreret praescriptio. Cujus ratio est; quia, teste D. Thoma,

et DD.

Et DD. comm. contra jus naturale vel divinum, quale est illud de communi vita in professione promissa, non est consuetudo, qua prevalere possit. Propter quod numquam tempus adeo longum currere poterit, in quo, qui talem observantiam sunt complexi, à transgressione promissi sint immunes. h. i.

Addit Bartoluc. Ad parendum Concilio Trid. sufficit illis, qui solo præcepto obligantur, ne contradicant aut obsistant Superioribus introducendis vitam communem. At obligatis vi voti ad vitæ communis observantiam, necesse est, ut concurrant actu voluntatis positivo, ut eam promoveri studeant, ac simul se transferant ad loca, ubi talis observantia sit in praxi; quoniam obligatio voventis ad hoc tendit, ne sit infidelis. h. i.

Q. 3. An possit quis alteri suadere ingressum in Religionem deformatam, in qua substantialia Religionis non observantur, aut ingredi sine peccato. Resp. Bartoluc. ex Navarro, negativè. Ratio est; quia, eum in tali Religione Regula communiter perperam observetur, vitæque reprehensibilis ducatur contra disciplinam regularem; conatusque Prælatorum reformare volentium maneat frustraneus; talis suasor, vel ingressor nutrit et auget numerum malè viventium religiosorum; à quibus nil aliud poterit discere (moraliter, communiter) quàm quod cernit eos praticare. Nihilominus

R. 2. Quòd prædicta responsio, ac Regula videatur pati exceptionem in quadruplici casu. 1. Si nesciat talem irregularitatem is, qui suadet, aut
cui

cui suadet. 2. Si optimæ intentionis, & solidæ voluntatis sit, quòd inibi per Dei gratiam regulatius vivet, & aliorum fermento se non immiscebit. 3. Si non habet facultatem intrandi aliud Monasterium, eò quòd sit inops, vel in regione illa aliud non sit. At hæc sola causa non sufficit. 4. Si, quia fervore singulari est præditus, Deo specialiter vocante, speratque certitudinaliter se aliunde suppetias abundè accepturum, conetur illud monasterium tandem vel reformare, vel verbo pariter & exemplo ad meliorem statum reducere.

Q. 4. An privati sibi privatis acquirant in Ordine religioso quocumque, quidquid acquirunt personali industria. R. I. Si cupidi & imperfecti sic intelligant, & practicent; attamen *ab initio non fuit sic*. Illis autem si mentiatur iniquitas ita, id fortè evenit occasione verborum positorum in Regulæ c. v. *de mercede verò laboris pro se, & suis Fratribus corporis necessaria recipiant, &c.* quasi non tenerentur innox resignare in manum Superioris pro communitate, sed possant licitè pro se, deinde pro suis Fratribus necessaria recipere. Sed pace istorum (ait Bartoluc.) *aliud de iure sentiendum videtur, & est, quòd cum FF. Conventuales, ac ceteri Regulares in communi bona possidentes, ex vi sua professionis sint incapaces in acquirendo pro se ipsis (cum dicat Innocentius in c. cum olim in 2. de privileg. quidquid acquirit Monachus, acquirit monasterio. Et D. August. in Regula ad Fratres: nullus sibi ipsi aliquid operetur, sed omnia opera in unum fiant) Et cum nullus inter Fratres sit ordo prioritatis ac posterioritatis in acquisitione,*

eo, quia talis acquisitio respicit omnes, non ut singulos, sed ut universos; sequitur necessario, quod, quidquid ipsi iusto suo labore ac industria acquirunt, non sibi prius, deinde ceteris disjunctivè, sed omnibus, inter quos etiam annumerandi veniunt, collectivè id totum acquirere censeantur. Et hoc est illud, quod innuere videtur Regula sub illis verbis: pro se & suis Fratribus, &c.

R. 2. Ex decreto S. Congregationis inserto Constitut. Urbanis habetur saltem hoc, quod ex eleëmofyna particulari particularis Fratris, debeat prius eidem exhibitori tantum erogari, quantum necesse est (si tamen sufficiat) pro ejus particularibus necessitatibus sublevandis: at reliquum in commune ærarium reponatur, &c. sed

Q. 5. An saltem in dicto casu sit habenda specialis aliqua ratio tam circa illos, qui suis honestis laboribus ac industria, multa bona Monasterio acquisiverunt, quàm circa illos, qui de Religione bene meriti sunt, ac gradu, ac meritis ceteris præcellunt.

R. 1. Cum *Bartoluc.* in c. v. Regul. cum distinctione, quod nim. aliquando ex aliqua ratione liceat, & aliquando non. Licebit in casu resp. 2. quæst. præced. non licebit autem (per se loquendo) ratione qualitatium merè extrinsecarum, v. g. quia Filius consulis, superioris cognatus, aut patriota. Id & jubet *D. August.* in Regula: *Distribuatür à preposito, prout unicuique opus est: nec debent velle omnes, quod paucos vident amplius; non quia honorantur, sed quia tolerantur, &c.* Et *S. Bened. e. 34. Regul. Personarum non sit acceptio, sed infirmitatū consideratio. &c.* His conformiter

R. 2.

R. 2. Ex Constit. Urban. in c. 4. Regul. tit. 9.

§. 12. Regula verò, seu norma eorum, quæ necessaria, quæve superflua, & quæ diminuta fuerint, dignoscendi, ea Superiori præscribitur, ut pensatis hinc inde, loco, tempore, pretio, rebus ipsis, & aliis circumstantiis, triplicem necessitatem secernat, personarum nimirum, exercitiorum, & meritorum; personarum quidem, nam plura aegro quàm sano, seni quàm juveni debentur: Exercitiorum, cum pluribus egeat Regens, quàm studens, artifex, quàm ignarus: Meritorum demum, quia plura Patribus Provincia, & Magistris, & magis Concionatoribus, quàm ceteris fratribus necessaria sunt. Providè igitur unicuique, ut opus fuerit, discretus Pastor, quæ necessaria sunt, distribuat. Sic enim & in primitiva nascentis Ecclesie aetate (ut apud Acta Apostolorum habetur) erant illis omnia communia: dividebatur autem singulis, prout unicuique opus erat. h. i.

Ibidem §. 14. Præcipitur. Superiores autem, quidquid deprecatur Fratrum necessitas, per Officiales Conventus, in propria tamen specie, non verò in pecuniis, fratribus ipsis benigne, paternèque subministrabunt. --- Qui autem alias fratrum necessitatibus succurrere, seu quacumque eis necessaria aliter subministrare, seu huic decreto contraire præsumpserint, privationis officiorum eo ipso pœnam incurrant. h. i.